Тамара СЕНІНА

3 квітня цього року Кременець вшанував 175-річчя з дня смерті великого польського поета-романтика Юліуша Словацького. Ця подія відбулася в родинній садибі Словацьких, на подвір'ї обласного літературно-меморіального музею Юліуша Словацького, біля пам'ятника Поету, з участю: голови районної державної військової адміністрації Віталія Кудлака, голови Кременецької міської ради Андрія Смаглюка, його заступника Миколи Матвіюка, голови польського Товариства ім. Юліуша Словацького м. Кременця Мар'яна Кані та членів Товариства. Під час зустрічі прозвучали: виступ директора музею Тамари Сеніної, а також – поетичні твори великого Кременчанина в оригіналі та українською мовою, співзвучні з подіями повномасштабного вторгненням російського агресора на українську землю в наш час, і з тими, що пережила Польща під час Листопадового повстання в 1830-1831 роках. Їх прочитали: головний зберігач фондів музею Людмила Охоцька та науковий працівник Катерина Ткач. Цього ж дня Людмила Охоцька ознайомила присутніх з виставкою, присвяченою пам'яті Юліуша Словацького, перевезенню його праху з Парижу до Кракова в 1927 році, встановленню саркофагу поета в Королівському замку Вавель.

Нині, як ніколи, ім'я Юліуша Словацького займає особливе місце в єднанні українського та польського народів, про що він мріяв віддавна. Адже його перші поезії: «Мелодія, II», «Українська думка» (1826), «Пісня козацької дівчини» (1829) й інші були написані не тільки під впливом прочитаних творів світової класичної та романтичної літератури, а й під враженням контактів з елітою Кременця і Вільна. Чималу роль зіграло знайомство

юного поета із творчістю колишніх вихованців Кременецького ліцею, представників «української школи» в польській поезії: Залєського, Мальчевського, Зборовського, Гощинського, Падури, інших, що й започаткувало романтичний шлях в його ранніх творах. На основі зібраних, під час студентських канікул у Кременці, в містах і селах Волині та Поділля народних переказів, пісень, легенд, спогадів кобзарів та лірників, Словацький написав цілий ряд творів на українську тематику: «Змій», «Вацлав», «Беньовський», «Срібний сон Саломеї», драми: «Балладина», «Мазепа», «Золотий череп», «Король Дух», прозовий роман «Король Лядави».

Неповторна природа Кременця, народні звичаї краю, що знайшли особливе місце в творчості поета, стали безконечною тугою всього його життя, символом батьківщини, джерелом його натхнення, творчості, «вічним раєм на землі»…